

Liefde | Muzikale Meesterwerken | AVROTROS Klassiek I
AVROTROS Klassiek II | AVROTROS Vocaal
Radio Filharmonisch Orkest | Groot Omroepkoor

vrijdag 15 maart 2019, 20.15 uur
inleiding Kees Arntzen 19.30 uur

Berlioz droomt van zijn geliefde

Noord Nederlands Orkest

Antony Hermus dirigent

Alice Sara Ott piano

Claude Debussy 1862-1918

uit **Préludes** 1909-1913

(orkestratie Hans Henkemans)

Ce qu'a vu le vent d'Ouest

Bruyères

Général Lavine – eccentric

La Cathédrale engloutie

Maurice Ravel 1875-1937

Pianoconcert in G 1928-1931

Allegramente

Adagio assai

Presto

PAUZE

Hector Berlioz 1803-1869

Symphonie fantastique 1830

Rêveries – Passions

Un bal

Scène aux champs

Marche au supplice

Songes d'une nuit du sabbat

2

Nieuw seizoen Vrijdagconcert

Goed nieuws! Het nieuwe seizoensmagazine van het AVROTROS Vrijdagconcert 2019-2020 is uit. U kunt het krijgen bij de ingang, in de pauze en na afloop van het concert.

Uitzending

Alle luisteraars kunnen volop genieten als mobiele telefoons, horloges en gehoorapparaten geen geluid maken. Uitzending vanuit de zaal door Mark Brouwers.

→ WWW.NPORADIO4.NL

Lente met kraanvogels

Speciaal voor het Lenteconcert zijn er grote origami kraanvogels gemaakt. Alice Sara Ott is namelijk een held in de Japanse papiervouwkunst origami, en vouwt om op te warmen voor een concert ook kleine origami kraanvogels. De vogels zijn gemaakt door Masaaki Oyamada en Sjuul Joosen van SeeLab, een Dutch Cultural Incubator project in Scheveningen.

wolfgang

Dit concert is te volgen via de Wolfgang app. Met deze app krijgt het publiek in de zaal toelichting op Ravels *Pianoconcert* en Berlioz' *Symphonie fantastique* via de eigen smartphone, zodat de concertbeleving wordt vergroot. Terwijl de musici spelen, biedt deze app uitleg en verhaal over wat er op dat moment in de muziek te horen is. Wolfgang is gratis te downloaden in de App Store en Google Store

→ WWW.WOLFGANGAPP.NL

Na het concert

is er gelegenheid om een drankje te nuttigen.

Educatieproject Pronkstukken

De bovenbouwleerlingen van het Amadeus Lyceum uit Vleuten hebben om 19.00 uur in Cloud Nine in Tivoli-Vredenburg hun eigen compositie ten gehore gebracht. Gedurende drie projectdagen componeerden zij die en studeerden haar in. Daarbij werden zij geïnspireerd door de muziek van het vrijdagconcert van vanavond, van Debussy, Ravel en Berlioz. Als afsluiting van dit project wonen de leerlingen het concert van vanavond bij. Het educatieproject Pronkstukken komt voort uit een samenwerking tussen Tivoli-Vredenburg en middelbare scholen in stad en regio Utrecht.

EEN NIEUW SEIZOEN

AVROTROS Vrijdagconcerten

3

Poëzie en muziek

Volgens de Griekse mythologie huisden de negen muzen met hun vader Apollo op de berg Parnassos. In de serie AVROTROS Vrijdagconcert zijn zij in seizoen 2019-2020 weer bijeen: in veel concerten zijn poëzie, literatuur en muziek met elkaar verenigd. Berlioz liet zich voor *Harold en Italie* door Lord Byron inspireren, Benjamin Britten voor *Les illuminations* door Arthur Rimbaud. Ook in het werk van Johan Wagenaar, Richard Strauss, Alexander von Zemlinsky, Alphons Diepenbrock, Claude Debussy, Sergej Prokofjev spelen de letteren een belangrijke rol.

Hier gebeurt iets bijzonders

In seizoen 2019-2020 ligt de focus ook op Albert Roussel, vaak robuuster klinkend dan zijn Franse collega's Debussy en Ravel. Dat staat garant voor unieke concerten, net als de aandacht voor koorwerken van Daan Manneke en zelfs Francis Poulenc en Felix Mendelssohn. Een Nederlandse première van Sofia Goebaidoelina naast Haydn en Strauss, Britten naast Beethoven, Sibelius naast Walton: dat moet iets uitzonderlijks opleveren.

De combinatie van gekend repertoire met zelden gehoorde én nieuwe composities zorgt voor een fantastische sfeer in de zaal; iedereen voelt: hier gebeurt iets bijzonders. Dirigenten en solisten van naam nemen u mee in deze heerlijke wereld. Van Karina Canellakis, de nieuwe chef-dirigent van het Radio Filharmonisch Orkest, tot Alexander Vedernikov, van Vasily Petrenko tot Elim Chan. Violiste Leila Josefowicz en haar collega Simone Lamsma, bariton Henk Neven, de pianisten Nino Gvetadze en Ronald Brautigam. Het Groot Omroepkoor, Amsterdam Sinfonietta, de Nederlandse Bachvereniging... Mooier kan het weekend toch niet beginnen?

Bestellen

Abonnementen kunt bestellen via

WWW.TIVOLIVREDENBURG.NL/KLASSIEK.

Losse kaarten zijn vanaf 1 maart 2019 te

koop via WWW.TIVOLIVREDENBURG.NL/KLASSIEK of via de kassa: (030) 231 45 44.

Bestelt u kaarten voor vier of meer concerten, dan krijgt u 15% korting.

JUBILEUM AANBIEDING

Vanwege het jubileum van 40 jaar omroepconcerten in Vredenburg 1979-2019 doet het AVROTROS Vrijdagconcert u een mooi aanbod. Komt u de komende maanden nog eens vaker luisteren? Wat dacht u van 3 concerten én een gratis concert voor € 99? Dat is bijna 40% korting. Mocht u een of twee concerten al in uw pakket hebben, dan verrekenen wij die kaarten uiteraard.

Maak uw keuze en bestel via www.tivolivredenburg.nl/avrotros-jubileum

JUBILEUM-AANBIEDING
Wat dacht u van 3 concerten én een gratis concert voor € 99? Dat is bijna 40% korting!

Voorjaarsserie 2019 / 1

VRIJDAG 22 MAART 2019

Radio Filharmonisch Orkest | **Markus Stenz** dirigent | **Nicola Beller Carbone** sopraan

MENDELSSOHN Meeresstille und glückliche Fahrt

SCHÖNBERG Erwartung

BEETHOVEN Derde symfonie 'Eroica'

VRIJDAG 12 APRIL 2019

Vox luminis & Café Zimmermann | **Lionel Meunier** dirigent

BACH Johannes-Passion

VRIJDAG 17 MEI 2019

Radio Filharmonisch Orkest | **Gustavo Gimeno** dirigent | **Ingrid Geerlings** fluit

H. ANDRIESEN Ricercare

MOZART Eerste fluitconcert

BRUCKNER Vierde symfonie 'Romantische'

Extra concert

VRIJDAG 7 JUNI 2019

Radio Filharmonisch Orkest | **Groot Omroepkoor** | **Nationaal Kinderkoor** | **Markus Stenz** dirigent | solisten

SCHUMANN Szenen aus Goethes Faust

Voorjaarsserie 2019 / 2

VRIJDAG 22 MAART 2019

Radio Filharmonisch Orkest | **Markus Stenz** dirigent | **Nicola Beller Carbone** sopraan

MENDELSSOHN Meeresstille und glückliche Fahrt

SCHÖNBERG Erwartung

BEETHOVEN Derde symfonie 'Eroica'

VRIJDAG 19 APRIL 2019

Radio Filharmonisch Orkest | **Groot Omroepkoor** | solisten | **Marcus Creed** dirigent

MOZART Adagio und Fuge

H. ANDRIESEN Miroir de peine

ROSSINI Stabat Mater

VRIJDAG 17 MEI 2019

Radio Filharmonisch Orkest | **Gustavo Gimeno** dirigent | **Ingrid Geerlings** fluit

H. ANDRIESEN Ricercare

MOZART Eerste fluitconcert

BRUCKNER Vierde symfonie 'Romantische'

Extra concert

VRIJDAG 7 JUNI 2019

Radio Filharmonisch Orkest | **Groot Omroepkoor** | **Nationaal Kinderkoor** / **Markus Stenz** dirigent | solisten

SCHUMANN Szenen aus Goethes Faust

Berlioz droomt van zijn geliefde

Debussy - Préludes

Als je de muziek van Claude Debussy moet omschrijven kom je al gauw bij adjectieven als dromerig, sierlijk en teder – en zo zien de covers van Debussy-cd's er meestal ook uit. Maar in de Prélude *Ce qu'a vu le vent d'Ouest* (Wat de westenwind zag) laat hij zich van een zeldzaam woeste kant zien. Muziek was voor Debussy nu eenmaal een spiegel van de natuur, inclusief die van de mens. En ook in een psychologisch landschap kan het stormen.

Muziek was voor Debussy een spiegel van de natuur, inclusief die van de mens. En ook in een psychologisch landschap kan het stormen.

De Préludes, oorspronkelijk gecomponeerd voor piano, zijn een serie sfeerbeelden of impressies; géén illustraties, want Debussy wilde luisteraars vrij laten in de associaties die de muziek oproept. Daarom liet hij de titels van elk deel niet bovenaan afdrucken, maar pas na de slotmaat: ze dienden hooguit als een bevestiging achteraf. Dus zal niet iedereen bij *Bruyères* aan heidevelden denken, maar het is wel typische 'buitenmuziek' die de weidsheid van het open veld suggereert. En toch heeft ook dit stukje weer iets in-zichzelf-gekeerds, als de herinnering aan een voorbije zomer.

In *Général Lavine*, vernoemd naar een Amerikaanse clown die in Parijs had opgetreden, toont Debussy weer een ander gezicht: dergelijke koddige dansjes doken in zijn oeuvre op na de geboorte van zijn dochtertje.

Het meest stereotiepe Debussy-stuk is *La Cathédrale engloutie*, in de pianoversie een etude-achtig stuk waarin lang aangehouden noten zich subtiel met elkaar vermengen. Een perfecte 'geschiedenis' bij dit 'nevelige' klankbeeld is de oude legende over de verzonken kathedraal van het eiland Ys, voor de Bretonse kust: op heldere dagen zouden nog altijd zingende priesters en beierende klokken te horen zijn, en zou de kerk kortstondig uit de golven herrijzen. Piano en orkest zijn in Debussy's oeuvre opvallend uitwisselbaar. Van eigen werk maakte hij zelf geen bewerkingen, maar anderen liet hij zijn pianowerken orkestreren of pianotranscripties van zijn orkeststukken maken. Of hij de *Préludes* wilde (laten) orkestreren is niet bekend, maar juist door hun sfeergevoel en hun 'oningevuldheid' lenen ze zich er prima voor. De Nederlandse pianist Hans Henkemans was rond 1970 de eerste die ze alle vierentwintig orkestreerde. Henkemans gold niet alleen als Debussy-expert, maar ook als een groot Mozart-vertolker – en dat verklaart mogelijk zijn hang naar heldere melodische contouren. In recentere orkestversies ligt de nadruk vaker op Debussy's wonderlijke harmoniek en op de vermenging van afzonderlijke stemmen en kleuren. Maar de gekozen bezetting is absoluut stijlzuiver. Waar de Belgische componist Luc Brewaëys enkele jaren geleden in zijn *Préludes*-orkestratie een vibrafoon voorschrijft beperkt Henkemans zich tot het instrumentarium dat Debussy zelf tot zijn beschikking had.

CLAUDE DEBUSSY

Ravel - Pianoconcert in G

Debussy en Maurice Ravel vormen de tweeling van het 'muzikaal impressionisme'. Met hun exotische klankpalet en kleurgevoel overtroffen ze alle eerdere componisten die beelden en sferen probeerden op te roepen. Maar zodra je ze naast elkaar hoort valt op hoezeer ze van elkaar verschillen. Terwijl Debussy zijn muziek als vrije improvisaties wilde laten klinken hechtte Ravel aan traditionele, doortimmerde constructies. Zijn *Pianoconcert* is klassiek gestructureerd, al klinkt het bepaald niet ouderwets. Ook was hij ver verwijderd van Debussy's hang naar psychologisering en mystiek; componeren was voor hem een exquise vorm van effectbejag zonder diepere motieven.

Componeren was voor Ravel een exquise vorm van effectbejag zonder diepere motieven.

Ravel was een typische stadscomponist, nauwelijks geïnspireerd door de natuur en des te meer door andere kunsten en culturen. Dat hoor je al in de eerste minuut van dit concert: het is muziek over andere muziek. Het inleidende fiedeldeuntje van de piccolo zou een Baskisch volksliedje kunnen zijn – een hint naar de geboorte-grond van zijn moeder. Het antwoord van de piano neigt naar zigeunermuziek en even later roepen glissandi in de koperblazers een onversneden jazzsfeer op. Daarna zal het werk nog diverse malen als een kameleon van muzikale kleur verschieten.

Een soloconcert, zei Ravel, moet bovenal briljant en lichtvoetig zijn. Aanvankelijk had hij het 'Divertissement' willen noemen – amusementsmuziek, dus. En amusant is het werk zeker. Naast de alle kanten op spattende pianopartij trekken diverse instrumenten de aandacht met opmerkelijke solo's; een glansrol is weggelegd voor trompet en klarinet. Door de vele on-klassieke klankeffecten valt het nauwelijks op dat het qua opbouw een oer-klassiek concert is. Het middendeel modelleerde Ravel zelfs openlijk naar het

Larghetto uit Mozarts *Klarinetkwintet*, met een gedragen melodie boven een wiegende begeleiding. De taak die hij zich hier stelde, verklaarde Ravel later, was één van de moeilijkste uit zijn carrière: de melodie-lijn moest over de hele lengte van het middendeel uitgesponnen worden, als een bezwerend gezang.

Intimiteit maakt in het slotdeel plaats voor een bijna slapstick-achtig kat-en-muisspel. Het klinkt als een feestje, maar is in feite een brandende hoepel voor de solist. De interactie met het orkest vraagt om een messcherpe timing; één slippertje kan fataal zijn.

MAURICE RAVEL

Berlioz - Symphonie fantastique

Met de *Symphonie fantastique* betrad Hector Berlioz in 1830 nieuw terrein. Leonard Bernstein noemde het "het eerste westerse muziekstuk over drugs". En het was de eerste schaamteloze *selfie* uit de muziekgeschiedenis, want persoonlijke frustraties, passies en obsessies worden breed uitgemeten. Als de componist Youtube of Instagram tot zijn beschikking had gehad was dit werk er misschien niet eens geweest, of had het anders geklonken.

HECTOR BERLIOZ, GESCHILDERD
DOOR GUSTAVE COURBET

Zonder Berlioz meteen tot de ultieme hipster van de negentiende eeuw te bombarderen (daarvoor heeft hij teveel concurrentie van schrijvers en schilders) kun je vaststellen dat hij een buitenissige figuur was. Op zijn zesentwintigste, toen hij het stuk schreef, kon hij al terugzien op een afgebroken medicijnenstudie (die hem in staat stelde stiekem met opium te experimenteren), diverse composities die onuitvoerbaar werden geacht, een bijna-fatale verliefdheid en een geplande wraakmoord die onpraktisch bleek en uitliep op een zonnige vakantie in Nice. Later volgden nog diverse mislukkende theaterprojecten, overspel, een uren durende opera voor honderden uitvoerenden en ruzies met vrijwel iedereen in het muzikale bedrijf. De overtreffende trap was voor Berlioz slechts een begin.

Autobiografie in tonen

Het ego-vertoon in de *Symphonie fantastique* is een basiskenmerk van de Romantiek, een begrip dat in Berlioz' tijd stond voor een kunstenaarsvisie op mens en maatschappij. Componisten, inmiddels minder afhankelijk van kerk en adel, hadden het publieke domein betreden en waren zelfbewuster dan ooit: kunstenaars konden de gewone, gemiddelde mens inzicht bieden in een hogere realiteit. Voor zo'n missie voelde de jonge en hypergevoelige Berlioz zich uitstekend geschikt – helemaal toen hij eenmaal kennis had gemaakt met het werk van Beethoven, de componist die symfonieën tot een spiegel van de menselijke geest had gepromoveerd. Een extra stimulans was Goethes Faust-verhaal, over het menselijk streven om tegen elke prijs kennis en inzicht te vergaren. Alleen op zo'n rijke voedingsbodem kon die woeste, uitbundige, fantastische symfonie (Berlioz' eerste) ontkiemen. Maar de doorslag gaf zijn acute verliefdheid op Harriet Smithson, een actrice die hij uitsluitend kende van haar Shakespeare-vertolkingen en die hij nooit persoonlijk had ontmoet. Na twee jaar vruchteloos aandacht trekken – zij was beroemd, hij nog niet – trof de *Symphonie fantastique* tweevoudig doel: Berlioz schreef zijn frustraties van zich af en Smithson nam eindelijk notie van hem. Het huwelijk dat daarop volgde kon niet anders dan een teleurstelling zijn, na al dat geïdealiseer.

Behalve door de gigantische bezetting (Berlioz schreef aanvankelijk honderddertig musici voor) imponeerde de muziek door het achterliggende verhaal. "Een kunstenaar", schrijft Berlioz in zijn

toelichting, “neemt uit liefdesverdriet een overdosis opium en ziet in een reeks hallucinaties zijn geliefde.” Ze wordt geïntroduceerd door een viool; haar melodie zal in alle navolgende delen terugkeren. Want de hoofdpersoon ontsnapt niet aan zijn obsessie, noch in het stadse feestgedruis van een bal (deel twee), noch op het platteland (deel drie). De onvermijdelijke crisis volgt in het vierde deel: de kunstenaar droomt dat hij zijn geliefde vermoord heeft en tot het schavot wordt veroordeeld. Dan volgt nog een bizar *post mortem*. Schimmen en heksen feesten rond zijn graf op de tonen van een knekelig getoonzet *Dies Irae* (een tijdloze favoriet bij de katholieke Mis wanneer er collectief aan onheil en dood gedacht moet worden). En wederom verschijnt de geliefde – niet als troostende factor, maar als de wraakzuchtige ster van het macabere feest. “Vreugdegehuil bij haar komst”, schreef Berlioz in zijn begeleidende programma, “ze participeert in de duivelse orgie”.

Met zo’n scenario kan een componist uit vele vaatjes tappen, van zwoele rêverie en herdersmuziek tot wals, militaire mars en citaten uit de gregoriaanse dodenmis. Toch is het werk een eenheid. Een terugkerend thema symboliseert de geliefde die zich steeds meer als kwelgeest van de passieve ‘held’ ontpopt. Die held is natuurlijk Berlioz zelf, en de symfonie is een subliem staaltje narcisme. Dat kun je misschien van bijna alle grote kunst zeggen, maar hier ligt het er ongegeneerd dik bovenop.

Het publiek móest de verhaallijn kennen om de muziek te begrijpen – althans, zo dacht Berlioz er aanvankelijk over. Jaren later kwam hij daarop terug: de muziek was expliciet genoeg en had geen tekstuele uitleg nodig. Helemaal juist, en dat komt door Berlioz’ bijzondere instrumentatiekunst. Vooral het slotdeel, over een bizar nachtelijk heksenritueel, zit vol beeldende klank- en kleureffecten die generaties componisten beïnvloedden en die nog altijd in filmmuziek worden geïmiteerd. Filmisch is eigenlijk de hele symfonie; ook al zo’n modern trekje. Van de enorme vlucht die visuele media ooit zouden nemen kon Berlioz niet eens een vermoeden hebben. Toen de *Symphonie fantastique* Amerika bereikte, in 1880, waarschuwde een krant: “Dit is een delirium op muziek gezet. De neiging om afschuwelijke scènes muzikaal te verbeelden – daartegen moet men zich verzetten. In muziek mag je niet ongelimiteerd realistisch zijn.” Als Berlioz nóg realistischer had kunnen zijn had hij het gedaan.

10 **Antony Hermus, dirigent**

Antony Hermus, sinds seizoenen 2015/16 vaste gastdirigent van het Noord Nederlands Orkest, studeerde piano bij Jacques de Tiège en orkestdirectie bij Jac van Steen en Georg Fritzsich. In 2003 werd hij benoemd tot Generalmusikdirektor van de stad Hagen, en van 2009 tot 2015 was hij Generalmusikdirektor van het Anhaltische Theater in Dessau en chef-dirigent van de Anhaltische Philharmonie. Hij leidde operaproducties bij de Nederlandse Reisopera, de Opéra National de Paris, de Staatsoper Stuttgart, de Komische Oper Berlin, Göteborg Opera en de Opéra du Rhin in Straatsburg. Daarnaast dirigeerde hij onder meer het Koninklijk Concertgebouworkest, het Rotterdams Philharmonisch Orkest, het Philharmonia Orchestra in Londen, de BBC Philharmonic in Manchester, het Orchestre de l'Opéra National de Paris, de Bamberger Symphoniker, het WDR-Rundfunk-

orchester Köln, het Orchestre de la Suisse Romande, het Filharmonisch Orkest van Seoul en het Ensemble Orchestral de Paris. In het seizoen 2018/19 leidt hij *Tosca* bij Opera North en *Jevgeni Onegin* bij de Opéra de Rouen Haute-Normandie en staat hij onder meer voor het Royal Philharmonic Orchestra, het Residentie Orkest, het Orchestre national d'Île de France, het Philharmonisches Orchester Dortmund en het Nationaal Orkest van België. Dit seizoen dirigeert Hermus bij het NNO Korngolds *Die tote Stadt* met De Nederlandse Reisopera, Mahlers *Zevende symfonie* en het *Lenteconcert*.

Alice Sara Ott, piano

Alice Sara Ott, in 1988 in München geboren, begon op vierjarige leeftijd met pianolessen en studeerde vanaf haar twaalfde aan het Mozarteum in Salzburg bij Karl-Heinz Kämmerling. In 2004 won zij de eerste prijs op het Val Tidone

ANTONY HERMUS

ALICE SARA OTT

Concours. Zij trad op met het Los Angeles Philharmonic Orchestra, het Chicago Symphony Orchestra, het London Symphony Orchestra, het Royal Philharmonic Orchestra, de Wiener Symphoniker, het Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin en het WDR Sinfonieorchester Köln onder dirigenten als Lorin Maazel, Gustavo Dudamel, Pablo Heras-Casado, Neeme Järvi, Sir Antonio Pappano, Gianandrea Nosedà, Vladimir Ashkenazy, Vasily Petrenko en Myung-Whun Chung. Haar agenda van dit seizoen vermeldt optredens met het NHK-symfonieorkest in Tokio onder Gianandrea Nosedà, het Philharmonia Orchestra onder Santtu-Matias Rouvali, het London Symphony Orchestra onder Elim Chan en het Filharmonisch Orkest van Sint-Petersburg onder Yuri Temirkanov. Zij geeft daarnaast een serie Alice and Friends-concerten in LSO St Luke's met musici als Ray Chen, Pablo Ferrández, Nemanja Radulović, Alexey Stadler, Dimitri Ashkenazy en Francesco Tristano.

Noord Nederlands Orkest

Het Noord Nederlands Orkest (NNO) bestaat uit zo'n 75 vaste orkestleden van verschillende nationaliteiten. Het orkest biedt ook ruimte aan jong talent en heeft de afgelopen jaren veel jonge musici mogen verwelkomen. Vanaf concertseizoen 2015/2016 is Antony Hermus vaste gastdirigent bij het orkest. Stefan Asbury is honorair dirigent en Michel Tabachnik is emeritus dirigent. Vooraanstaande dirigenten als Viktor Liberman, Jean Fournet, Han-Na Chang, Stefan Vladar, Alexander Vedernikov en Susanna Mälkki stonden bij het NNO op de bok. Het NNO werkte met solisten als Diana Damrau, Piotr Beczala, Eva-Maria Westbroek, Vadim Repin, Louis Lortie, Shlomo Mintz, Alexander Gavrylyuk en Gautier Capuçon. Het orkest besteedt ook aandacht aan hedendaagse componisten. Zo kwamen Terry Riley, Arvo Pärt, Philip Glass, Laurie Anderson en Steve Vai naar Groningen voor de uitvoering van hun muziek.

EERSTE VIOOL

Eeva Koskinen *
 Sarah Kapustin *
 Veselina Manikova * *
 Marlene Hemmer * * *
 Sergei Bolotny * * * *
 Lucille Hasselaar
 Muriël van Hemel
 Anita Jongerman
 Justyna Mrozek
 Janine Oosterhoff
 Gijs Philip van Schaik
 Erna Sommer
 Grethe Wijma-Luurtsema
 Claudia Sansón Mora

TWEEDE VIOOL

Annet Verboom ♦
 Hugo Berreni ♦
 Lianne van den Berg ♣
 Murette Haaxman
 Frieda Hoekstra
 Michiel Klep
 Yu Li
 Dorit Köpping
 Liesbeth Koster

ALTVIOOL

Christophe Weidmann ♦
 Martin Manak ♣
 Ulrike Adam
 Katharina Saerberg
 Florian Schneidt
 Kristin Stets
 Regina Strodthoff
 Merel Willers-Hunfeld

CELLO

Florent Maigrot ♦
 Noëlle Weidmann ♦
 Jan-Ype Nota ♣
 Kate Harris
 Corine 't Hoen
 Kasimir Weertman
 Isabel Vaz

CONTRABAS

Veit-Peter Schüssler ♦
 Igor Arzhanovich ♣
 Finne van der Maar
 George Weghorst

FLUIT

Francesco Gatti ♦
 Pepijn van Doesburg

HOBO

Justine Gerretsen ♦
 Nadine Bults

KLARINET

Joost van Rheeden ♦
 Rob van der Vlugt ♦

KLARINET/BASKLARINET

Erik Onrust
 Hanka Clout

FAGOT

Marije van der Ende ♦
 Marijke Zijlstra

HOORN

Frank Brouns ♦
 Hanna Guirten ♦
 Eric Aikema
 Henk Hendrikk
 Wim van den Haak

TROMPET

Manuel Davila Ares ♦
 Jan Vermaning ♣
 Lubertus Leutscher

TROMBONE

Quijrijn van den Bijlaard ♦
 David Tyler

BASTROMBONE

Michael Eversden

TUBA

Ane Travaille ♦

PAUKEN

Mihaly Kaszas ♦

SLAGWERK

Stefan Kirschbaum ♣
 Menno Bosgra

.....

*
 Eerste concertmeester
 **
 Plaatsvervangend eerste
 concertmeester

 Tweede concertmeester

 Plaatsvervangend tweede
 concertmeester
 ♦
 Groepsaanvoerder
 ♣
 Plaatsvervangend aanvoerder

zondag 16 juni 2019

Groot Meezingconcert

Het geliefde Groot Meezingconcert maakt zich op voor alweer de vierde editie. Dit evenement vindt plaats op zondag 16 juni 2019 in TivoliVredenburg. Stond in voorgaande edities telkens een ander Requiem centraal, nu is gekozen voor een geheel nieuwe aanpak: een zomers operaspektakel!

Uitgevoerd worden hoogtepunten uit verschillende opera's, waaronder *Nabucco*, *Aida*, *Lohengrin* en *Madama Butterfly*. Wat is er heerlijker dan mee te kunnen zingen met deze meeslepende operamelodieën.

U komt bij dit Groot Meezingconcert de vertrouwde gezichten tegen van de musici van het Groot Omroepkoor en het Radio Filharmonisch Orkest. Ook dit jaar staat het concert onder leiding van Martin Wright, een groot operakenner!

De middagrepitie op de dag van het concert wordt begeleid door Ben Martin Weijand, vaste pianist van het Groot Omroepkoor.

Wij zijn er trots op dat alle solo-partijen door leden van het Groot Omroepkoor worden gezongen.

Voor iedereen die van zingen houdt

Het Groot Meezingconcert staat open voor iedereen die van zingen houdt. Het maakt niet uit of u beginnend zanger bent of ruime ervaring hebt met zingen: de unieke en overweldigende beleving van het samen zingen staat centraal.

Workshop

Het Groot Omroepkoor biedt u ter voorbereiding gratis een workshop aan. Deelname hieraan is mogelijk naar keuze op zondag 28 april of zaterdag 25 mei, van 12.00 tot 17.00 uur in de studio's van het Muziekcentrum van de Omroep, Heuvellaan 33, 1217 JL Hilversum. U kunt zich aanmelden voor het Groot Meezingconcert via

→ WWW.GROOTOMROEPKOOR.NL/GROOT-MEEZING-CONCERT-2019-ZOMERS-OPERASPEKTAKEL

AVROTROS Klassiek *presenteert!*

Klassieke muziek zit AVROTROS in het bloed. Met programma's als het AVROTROS Vrijdagconcert, De Klassieken en Het Zondagochtend Concert op NPO Radio 4 en prachtige tv-programma's als het Prinsengrachtconcert, staan wij voor klassieke muziek.

Vol trots presenteren wij ons nieuwe talententraject AVROTROS Klassiek *presenteert!* Ons eerste talent is violist Niek Baar. Ondersteun klassiek talent en profiteer van de vele ledenvoordelen.

Word lid van AVROTROS Klassiek

avrotros
klassiek

Als lid van AVROTROS Klassiek:

- ✓ steun je klassiek talent en klassieke muziek
- ✓ ontvang je kosteloos de cd's AVROTROS Klassiek presenteert! (3 cd's per jaar)
- ✓ heb je keuze uit een breed aanbod aan exclusieve klassieke arrangementen

Meer informatie en aanmelden via: www.avrotros.nl/klassiekbijavrotros of bel 035 6726850

Vrijdagconcerten in de Paasweek

15

vrijdag 12 april 2019, 20.15 uur
Inleiding Jaap Jan Steensma 19.30 uur

Johannes-Passion

Vox Luminis
Café Zimmermann
Lionel Meunier dirigent & bas

Raphael Höhn evangelist

Bach Johannes-Passion

Het Frans-Belgische Vox Luminis zal, onder leiding van zijn oprichter Lionel Meunier, samen met barokorkest Café Zimmermann Bachs Johannes-Passion uitvoeren. Sinds hun eerste optreden tijdens Festival Oude Muziek 2015 heeft Vox Luminis internationaal een grote reputatie opgebouwd en behoren ze tot de publieksliefelingen van het festival.

vrijdag 19 april 2019, 20.15 uur
Inleiding Kees Wisse 19.30 uur

Moederliefde

Radio Filharmonisch Orkest
Groot Omroepkoor
Marcus Creed dirigent

Salome Jicia sopraan
Elena Tsallagova sopraan
Angela Brower mezzosopraan
Yosep Kang tenor
Mika Kares bas

Mozart Adagio und Fuge
H. Andriessen Miroir de peine
Rossini Stabat mater

Aan het begin van dit programma is te horen hoe Mozart zijn eerste confrontatie met de muziek van Bach verwerkte tot een diepzinnig adagio en een van zijn spannendste fuga's. Het werd voor veel Weners anno 1788 een verbijsterende luisterervaring. Dan de liederencyclus Miroir de peine uit 1923 van Hendrik Andriessen. In de toonzetting van vijf Franse gedichten wordt het lijden van Christus verbeeld vanuit het perspectief van Maria. Een spiegel van smart, zoals het in de titel heet. Ook in het Stabat Mater van Rossini staat het lijden van Maria om haar zoon centraal: aanschouwelijke solo's, duetten, koren met en zonder orkest. De opera is nabij.

16

volgende concerten

vrijdag 22 maart 2019, 20.15 uur
TivoliVredenburg, Utrecht
inleiding Huub Beckers 19.30 uur
SERIE AVROTROS KLASSIEK 1

(Un)endliche Liebe: Erwartung & Eroica

Radio Filharmonisch Orkest

Markus Stenz dirigent
Nicola Beller Carbone sopraan

Mendelssohn Meeresstille
und glückliche Fahrt
Schönberg Erwartung
Beethoven Symfonie nr. 3 'Eroica'

NTR • **ZATERDAGMATINEE**

zaterdag 16 maart 2019, 14.15 uur
Concertgebouw, Amsterdam
WWW.ZATERDAGMATINEE.NL

Geisers, fjorden en de Russische connectie

Radio Filharmonisch Orkest

Stanislav Kochanovsky dirigent
Sergey Khachatryan viool

Thorvaldsdottir Aeriality (Nederlandse
première)
Sibelius Vioolconcert
Rachmaninov Eerste symfonie

colofon

PROGRAMMERING

Astrid in 't Veld

PRODUCTIE

Jacinta Wetzter

MARKETING & COMMUNICATIE

Marco van Es, Vera Vos,

Mary Fan Zandkamp

ADMINISTRATIE & FINANCIËN

Stichting Omroep Muziek

PRESENTATIE AVROTROS NPO

RADIO 4

Mark Brouwers

ARTISTIEK LEIDER

Kees Vlaardingerbroek

DIRECTEUR STICHTING OMROEP

MUZIEK

Roland Kieft

PROGRAMMATOELICHTING

Michiel Cleij

REDACTIE PROGRAMMABOEK

Clemens Romijn

VORMGEVING

Dorine Verharen

EINDREDACTIE

Onno Schoonderwoerd